

desfășurată pentru obținerea unor bunuri sau servicii a căror valoare poate fi exprimată în bani și care sunt destinate vânzării ori schimbului pe piețele organizate sau unor beneficiari determinați ori determinabili, în scopul obținerii de profit. Tratatul de instituire a Comunității Europene reglementează libertatea de prestare a serviciilor în art. 49 - 55. Potrivit art. 50 din Tratat, sunt considerate servicii, prestațiile furnizate, în mod obișnuit, în schimbul unei remunerații, în măsura în care nu sunt reglementate de dispozițiile referitoare la libera circulație a persoanelor, mărfurilor și capitalurilor. Astfel, serviciile cuprind în special:

- a) activități cu caracter industrial;
- b) activități cu caracter comercial;
- c) activități artizanale;
- d) activități prestate în cadrul profesiunilor liberale.

Pornind de la conținutul art. 50 din Tratat, prestarea de servicii poate fi definită ca o prestație remunerată, oferită în mod independent, oricare ar fi domeniul de activitate. Primul element al acestei definiții este « prestația ». De cele mai multe ori, există un contract între prestator și beneficiarul serviciului (avocat-client, medic-pacient, transportator-destinatar), însă, este posibil să nu existe niciun contract între aceștia. Cel de-al doilea element al definiției este « remunerația ». Prestarea de servicii exclude îndeplinirea unei activități dezinteresate. Criteriul remunerării activității este esențial pentru calificarea unei activități ca fiind o prestare de servicii. Finalitatea economică stă la baza Tratatului CE. « Independența » reprezintă cel de-al treilea element al definiției. Astfel, prestatorul trebuie să-și ofere serviciile în mod independent, și nu ca salariat. Nu este exclus cumulul activității de salariat cu o activitate independentă. Cu toate acestea, nu este necesar ca serviciile să fie prestate cu titlu profesional. În al patrulea rând, prestarea de servicii se poate face în orice sector de activitate, independent de sectorul economic: servicii de televiziune; publicitate; activități financiare, bancare și de asigurări; activități spitalicești; formare profesională; activități de intermediere; activități de transport și turism; sport profesionist; organizare de jocuri; profesii liberale (medic, avocat, arhitect, contabil etc).

Recurenta menționează că în preambulul Regulamentului nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, care a stat la baza actualizării activităților din economia națională a României prin Ordinul nr. 337/2007, se precizează că funcționarea pieței interne necesită norme tehnice aplicabile colectării, transmiterii și publicării de date statistice naționale și comunitare, cu scopul ca întreprinderile, instituțiile financiare, administrațiile și toți ceilalți operatori de pe piața internă să poată avea acces la aceste date statistice. Activitățile economice pe care le menționează Regulamentul sunt, de fapt, activitățile de prestări de servicii enumerate la art. 50 din Tratat. Or, după cum s-a arătat mai sus, prestarea de servicii se poate face în orice domeniu de activitate, independent de sectorul economic, astfel că nu se poate deduce caracterul comercial al unei activități din simpla mențiune a acesteia în nomenclatorul activităților din economia națională.

Pe de altă parte, recurenta se referă la natura juridică a activității de consultanță, asistență și reprezentare juridică, consilierul juridic nu poate presta activități juridice în forma de organizare a societății comerciale, că potrivit art. 2 și 3 din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, activitățile de consultanță, asistență și reprezentare juridică sunt specifice profesiei de avocat, că în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, aceste activități se exercită numai de avocat, dacă legea nu prevede altfel. Acest text enunță principiul monopolului avocaților asupra activităților specifice profesiei. Așadar, chiar dacă este o prestare de servicii în accepțiunea art. 50 din Tratatul instituind CE, activitatea de consultanță, asistență și reprezentare juridică are caracter civil, și nu comercial. Însă principiului monopolului avocaților asupra activităților specifice profesiei s-a adus atingere prin Legea nr.